

Ter dankbare herinnering aan
Antonius Wilhelmus Notkamp

weduwnaar van

Louisa Johanna Gerritzen.

Hij werd geboren op 13 oktober 1909 te Losser. Voorzien van het H. Oliesel overleed hij in het ziekenhuis te Oldenzaal op 13 februari 1989. Op 17 februari d.a.v. werd hij ter ruste gelegd op het R.K. kerkhof te Overdinkel in het graf bij zijn vrouw.

Sterven doe je niet ineens,
maar af en toe een beetje.
En alle beetjes die je sterft,
't is vreemd, maar die vergeet je.
Het is je dikwijls ontgaan,
je zegt: ik ben moe,
maar op een keer ben je
aan je laatste beetje toe.

Deze woorden uit een gedicht doen ons aan vader denken. Vader is heel langzaam gestorven; als een kaars is zijn leven opgebrand. Al enkele jaren was hij voor ons niet meer bereikbaar, wij konden alleen maar vermoeden wat er in hem omging.

Vooraf na moeders dood was hij zoekend en vragend met haar bezig. Moeder die alles voor vader over had, die er voor va-

der was en die altijd beseftte hoezeer vader haar nodig had. Die twee waren zo op elkaar ingesteld, dat we met grote dankbaarheid en liefde aan hen terugdenken.

Van de andere kant zijn vader en moeder met zoveel zorg en liefde omringd, dat we in waarheid kunnen zeggen, dat we als één familie samen veel zorg en leed gedragen hebben. Wij hopen en bidden dat vader en moeder nu weer met elkaar verenigd zijn.

Dankbaar zijn we voor deze goede vader en opa, met zijn zacht en bescheiden karakter, maar ook met zijn twinkelende ogen waar de humor uitstraalde.

Het was een tevreden man met een groot hart voor zijn kinderen, voor de dieren en voor de natuur. Deze gelovige mens, die eerbiedig zijn handen vouwde voor gebed blijft in onze herinnering leven en wij bidden: „God, neem vader op in Uw heerlijkheid, in Uw vreugde en in Uw vrede”.

Voor uw medeleven en belangstelling, betoond na het overlijden van onze lieve vader, grootvader en overgrootvader, be-
tuigen wij u onze oprechte dank.

Kinderen, klein- en
achterkleinkinderen.